

Right Before Our Eyes

By Elder Ronald A. Rasband
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Mūsu acu priekšā

Elders Ronalds A. Rasbands
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

April 2025 general conference

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is growing in members and families, missions and missionaries, meetinghouses and temples.

Brothers and sisters, I am so grateful to be with you. We love you, we are grateful for you, and we feel blessed by your prayers.

President Russell M. Nelson said at our last conference: “Do you see what is happening right before our eyes? I pray that we will not miss the majesty of this moment! The Lord is indeed hastening His work.”

Hastening His work. “Hastening” is a word that matters. It suggests moving quickly, accelerating, and even urgency. In the growth of the Church and the plan of Christ, hastening is happening. And we are all a part of it.

In April 1834 in Kirtland, Ohio, the Prophet Joseph Smith gathered all who held the priesthood into a little schoolhouse about 14 feet (4.3 m) square. We could fit dozens of those schoolhouses in this Conference Center, with room to spare. Joseph Smith said, “It is only a little handful of Priesthood you see here tonight, but this Church will fill North and South America—it will fill the world.”

That prophecy is being fulfilled “right before our eyes.” The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is growing in members and families, missions and missionaries, meetinghouses and temples, and in enrollment in our seminaries, institutes, and universities all around the world.

We are grateful to be on earth when the Church is increasing in numbers and influence, but more importantly in the hearts and lives of its members. We are known as disciples of Jesus

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļu un ģimeņu, misiju un misionāru, sanāksmju namu un tempļu skaits pieaug.

Brāļi un māsas, es esmu tik pateicīgs, ka varu būt ar jums. Mēs jūs mīlam, esam par jums pateicīgi un jūtam, kā mūs svētī jūsu lūgšanas.

Prezidents Rasels M. Nelsons mūsu pēdējā konferencē teica: „Vai jūs redzat to, kas notiek mūsu acu priekšā? Es lūdzu, kaut mēs nepalāistu garām šī brīža varenību! Tas Kungs nūdien pasteidzina Savu darbu.”

Pasteidzina Savu darbu. „Pasteidzina” ir ļoti būtisks vārds. Tas liecina par ātru darbošanos, paātrinājumu un pat steidzamību. Baznīcas izaugsme un Kristus iecere tiek pasteidzināta. Un mēs visi tajā esam iesaistīti.

1834. gada aprīlī Kērtlandē, Ohaio štatā, pravietis Džozefs Smits sapulcināja visus priesterības nesējus apmēram 17 kvadrātmetrus lielā skolas ēkā. Šajā konferenču centrā mēs varētu izvietot desmitiem šādu skolu, un tajā tik un tā vēl būtu gana daudz vietas. Džozefs Smits teica: „Šovakar jūs redzat tikai riekšavu priesterības, bet šī Baznīca piepildīs Ziemeļameriku un Dienvidameriku — tā piepildīs pasauli.”

Šis pravietojums tiek piepildīts „mūsu acu priekšā”. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā pieaug tās locekļu un ģimeņu, misiju un misionāru, sanāksmju namu un tempļu skaits, kā arī studentu skaits mūsu semināros, institūtos un universitātēs visā pasaulē.

Mēs esam pateicīgi, ka atrodamies uz Zemes laikā, kad Baznīcai pievienojas arvien vairāk cilvēku un tā gūst arvien lielāku ietekmi, taču pats svarīgākais ir tas, ka tā gūst arvien lielāku ietekmi

Christ. We share our testimonies of Him, His Church, His ways, and His covenant path. We are His people, and He is our Savior.

I marvel at what President Nelson calls the “majesty of this moment” and express profound gratitude to the Lord for His work. I encourage us to stand tall as His disciples, eyewitnesses of the fulfillment of prophecy, both ancient and modern.

There are naysayers who shout, “Lo, here!” and ... “Lo, there!” just as they did in the Prophet Joseph Smith’s time. However, they are and will be but mere footnotes in this noble work. Remember the words of Joseph Smith: “No unhallowed hand can stop the work from progressing; persecutions may rage, ... but the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

In my assignments this year, I have had a front-row seat to the Lord hastening His work. The Church is building temples at an unprecedented pace, giving more members an opportunity to worship in the house of the Lord. Second, missionary work is gathering record numbers to the fold of the Good Shepherd, Jesus Christ. And third, Church education in many configurations is at a new high in teaching those who “seek this Jesus.”

Today the Church has 367 temples in various stages of design, construction, or operation. And for what purpose? The answer is proclaimed on each temple: “Holiness to the Lord.” The temple opens the way to the highest blessings our Father in Heaven has for each one of us. Brothers and sisters, we are hastening our holiness as we live temple worthy, as we worship in the house of the Lord, and as we make covenants with God for ourselves and on behalf of our ancestors on the other side of the veil.

President Nelson has said: “The assaults of the adversary are increasing exponentially, in intensity and in variety. Our need to be in the temple on a regular basis has never been greater. I plead with you to take a prayerful look at how you spend your time.” In His house we can feel the Lord’s hallowed presence and transcendent peace.

tās locekļu sirdīs un dzīvēs. Mūs pazīst kā Jēzus Kristus mācekļus. Mēs liecinām par Viņu, Viņa Baznīcu, Viņa mācībām un Viņa derību ceļu. Mēs esam Viņa ļaudis, un Viņš ir mūsu Glābējs.

Es apbrīnoju to, ko prezidents Nelsons sauc par „ši brīža varenību”, un paužu dziļu pateicību Tam Kungam par Viņa darbu. Es mūs mudinu būt stipriem Viņa mācekļiem un būt par seno un mūsdienu pravietojumu piepildīšanās aculieciniekiem.

Mums apkārt ir nelabvēļi, kas kliedz: „Lūk, šeit!” un „Lūk, turp!” — tieši tāpat, kā viņi to darīja pravieša Džozefa Smita laikā. Tomēr viņi ir un paliks tikai zemsvītras piezīmes šajā dižajā darbā. Atcerieties pravieša Džozefa Smita vārdus: „Neviena grēcīga roka nevar apturēt šī darba virzīšanos uz priekšu; vajāšanas var plosīties, ... taču Dieva patiesība dosies uz priekšu drosmīgi, cēli un neatkarīgi, līdz tā būs katrā kontinentā, katrā apvidū, ieplūdis katrā valstī un aizsniegs katru ausi, līdz Dieva mērķi būs sasniegti un Diženais Jēhova teiks, ka darbs ir padarīts.”

Šogad, pildot savus uzdevumus, man ir bijusi iespēja redzēt, kā Tas Kungs pasteidzina Savu darbu. Baznīca vēl nebijušā ātrumā cēl tempļus, dodot arvien vairāk baznīcas locekļiem iespēju pielūgt Dievu Tā Kunga namā. Otrkārt, misionāru darbs sapulcina rekordlielu skaitu cilvēku Labā Gana, Jēzus Kristus, ganāmpulkā. Un, treškārt, Baznīcas izglītība daudzējādi ir sasniegusi jaunas virsotnes, mācot tos, kuri „meklē šo Jēzu”.

Šodien Baznīcai ir 367 tempļi, kas atrodas dažādās projektēšanas, celtniecības vai darbības stadijās. Un kāds ir to nolūks? Atbilde ir pasludināta uz katra tempļa: „Svēts Tam Kungam.” - Templis paver ceļu uz visaugstākajām svētībām, ko mūsu Tēvs Debesīs ir sagatavojis katram no mums. Brāļi un māsas, mēs pasteidzinām savu iespēju būt svēti, dzīvojot tempļa cienīgi, pielūdzot Tā Kunga namā un slēdzot derības ar Dievu par sevi, kā arī par saviem senčiem, kuri atrodas priekškara otrā pusē.

Prezidents Nelsons teica: „Pretinieka uzbrukumi strauji kļūst arvien intensīvāki un daudzpusīgāki. Mums nekad nav bijusi vēl lielāka nepieciešamība pēc regulāras uzturēšanās templī. Es aicinu jūs ar lūgšanu apdomāt, kā jūs pavadāt savu laiku.” Viņa namā mēs varam sajūst Tā Kunga svēto klātbūtni un pārpasaulīgo mieru.

Last year I was privileged to preside at the dedication of the Mendoza Argentina Temple. In my message, I referred to Elder Melvin J. Ballard's 1926 prophecy that the work of the Lord would grow slowly for a time in South America, "just as an oak grows slowly from an acorn. It will not shoot up in a day," but thousands would join the Church, and the nations of South America would become "a power in the Church." I saw that prophecy fulfilled right before my eyes.

Mendoza, once a small acorn, has become a mighty oak. That growth is being repeated across continents and isles of the sea.

We see the Lord hastening His work in missions. In 2024, 80,000 missionaries were serving in 450 missions. Thirty-six of those are new missions. Last year missionary work brought over 308,000 new members into the Church. More than numbers, the spirit of the gathering is bringing souls to Jesus Christ and His gospel.

I think of the Apostles Brigham Young and Heber C. Kimball, who in 1839 set off as missionaries to the British Isles. They were ill; they left families sick and destitute. Nevertheless, the two climbed into a wagon, and while still in sight of their loved ones, Heber said, "Let's rise up and give them a cheer." The two struggled to their feet and shouted, "Hurrah, hurrah for Israel."

I saw that same enthusiasm for the Lord's work in Lima, Peru, when I met with missionaries from the missionary training center and missions in Lima. What a sight! I saw the hastening right before my eyes. There are now seven missions in just the city of Lima.

At the end of our meeting, the missionaries had a special surprise for me. They rose up and cheered, "Hurrah for Israel." I will never forget that moment; I wish all of you could have been there. Right before my eyes were missionaries who had set aside "the things of this world" to serve the Lord and help hasten His coming.

We see the Lord hastening educational opportunities for our members and even those not of our faith around the world. One of the things that distinguishes us as a church is our emphasis on education. The Lord commanded in the early days of the Restoration to "seek learning, even by study and also by faith." That is happening today and is worthy of a resounding "hurrah."

Currently more than 800,000 students world-

Pagājušajā gadā man bija tas gods vadīt Mendozas Argentīnas tempļa iesvētīšanu. Savā vēstījumā es atsaucos uz eldera Melvina Dž. Balarda 1926. gada pravietojumu par to, ka kādu laiku Tā Kunga darbs Dienvidamerikā virzīsies lēni, „gluži kā ozols, kurš lēnām aug no ozolzīles. Tas neizstiepsies vienā dienā”, bet tūkstošiem cilvēku pievienosies Baznīcai, un Dienvidamerikas tautas kļūs par „spēku Baznīcā”. Es redzēju acu priekšā šī pravietojuma piepildījumu.

Mendoza, kas reiz bija maza ozolzīle, ir kļuvusi par dzienu ozolu. Šī izaugsme notiek visos kontinentos un jūras salās.

Mēs redzam, ka Tas Kungs pasteidzina Savu darbu misijās. 2024. gadā 80 000 misionāru kalpoja 450 misijās. Trīsdesmit sešas no tām ir jaunas misijas. Pateicoties misionāru darbam, pagājušajā gadā uz Baznīcu tika atvesti 308 000 jaunu cilvēku. Taču vēl svarīgāks par skaitļiem ir šis sapulcināšanas nolūks — vest dvēseles pie Jēzus Kristus un Viņa evaņģēlija.

Es domāju par apustuļiem Brigamu Jangu un Heberu K. Kimbalu, kuri 1839. gadā kā misionāri devās uz Britu salām. Viņi bija slimi; viņi atstāja savas ģimenes, un arī viņu ģimenes locekļi bija slimi un dzīvoja trūkumā. Tomēr viņi abi iekāpa ratos, un, kamēr vēl atradās savu tuvinieku redzeslokā, Hebers teica: „Piecelsimies un uzgavilēsim viņiem.” Abi ar pūlēm piecēlās kājās un sauca: „Urrā, urrā Israēlam!”

To pašu entuziasmu attiecībā uz Tā Kunga darbu es redzēju arī Limā, Peru, kad tikos ar misionāriem no Misionāru mācību centra un misijām Limā. Kas tas bija par skatu! Es redzēju pasteidzināšanu savu acu priekšā. Pašlaik tikai Limas pilsētā vien ir septiņas misijas.

Mūsu tikšanās noslēgumā misionāri man bija sagādājuši īpašu pārsteigumu. Viņi piecēlās un sauca: „Urrā Israēlam!” Es nekad neaizmirsīšu to brīdi. Kaut jūs visi tur būtu bijuši! Manu acu priekšā bija misionāri, kuri bija nolikuši malā „šīs pasaules lietas”, lai kalpotu Tam Kungam un pasteidzinātu Viņa atnākšanu.

Mēs redzam, ka Tas Kungs pasteidzina iespēju iegūt izglītību visā pasaulē gan mūsu Baznīcas locekļiem, gan tiem, kuri nav no mūsu ticības. Viena no lietām, kas mūsu Baznīcu padara atšķirīgu no citām, ir izglītības uzsvars. Agrīnajās Atjaunošanas dienās Tas Kungs mums pavēlēja meklēt „zināšanas, patiesi studējot, un arī ar ticību”. Tas tagad notiek un ir pelnījies skaļu „urrā!”.

Pašlaik semināros un institūtos mācās vairāk

wide are enrolled in seminary and institute, the highest enrollment in the history of the Church. Our youth gather in a variety of ways, from early-morning, daytime, and evening classes to online and in-home study. They are a mighty and righteous battalion, gaining strength from each other as they learn of Jesus Christ, follow, and testify of Him as the Son of God.

Last fall I spoke at a devotional to an arena full of seminary and institute students and their parents at the University of Utah. Their attendance said much about their desire to know and follow Jesus Christ. My message to those students was clear: Give the Lord equal time. I counseled them to balance their studies with true higher learning, even a study of “the Son of the living God.”

I ask the same of everyone today: Whatever is on your to-do list, give equal time, not spare time, to the Lord in personal scripture study, family study of Come, Follow Me, prayer, Church callings, ministering, partaking of the sacrament, worshipping in the temple, and pondering the things of God. Our Lord and Savior has said, “Learn of me ... and ye shall find rest unto your souls.” Take Him at His word. And give Him equal time.

President Nelson has said: “I plead with you to let God prevail in your life. Give Him a fair share of your time. As you do, notice what happens to your positive spiritual momentum.”

We see that momentum building at seminaries, institutes, and Church universities. In these environments, the Lord is a priority. So should He be in each one of our lives.

Another area that shows the growing reach of education in the Church is BYU–Pathway Worldwide. Across the world, enrollment has reached nearly 75,000 and continues to grow rapidly. Most are members, and more than one-third are in Africa. Pathway is all about access to education. Completing the courses means access to employment, and access to employment means a better life for families and more opportunities to serve the Lord.

When I was meeting with stake leaders in Uganda, I learned that the entire stake presidency was enrolled in BYU–Pathway. The more

nekā 800 000 audzēkņu visā pasaulē, kas ir lielākais uzņemto audzēkņu skaits Baznīcas vēsturē. Mūsu jaunieši pulcējas dažādos veidos — kā agro rītu, dienas un vakara nodarbībās, tā arī mācībās tiešsaistē un mājās. Viņi ir varens taisnīgo bataljons, kas cits no cita gūst spēku, mācoties par Jēzu Kristu, sekojot Viņam un liecinot par Viņu kā par Dieva Dēlu.

Pagājušajā rudenī es teicu uzrunu svētbrīdī Jūtas Universitātes arēnā, kas bija pilna ar semināra un institūta audzēkņiem un viņu vecākiem. Viņu klātbūtne apliecināja viņu vēlmi iepazīt Jēzu Kristu un Viņam sekot. Mans vēstījums šiem studentiem bija skaidrs: veltīt Tam Kungam līdzvērtīgu laiku. Es ieteicu viņiem līdzsvarot viņu studijas ar patieso, augstāko mācīšanos — ar studijām par „dzīvā Dieva Dēlu”.

To pašu es šodien lūdzu ikvienam no jums: lai arī kas būtu jūsu „darāmo darbu” sarakstā, veltiet vienlīdz daudz laika, nevis tikai to, kas paliek pāri, Tam Kungam, personīgi studējot Svētos Rakstus, studējot Nāciet, sekojiet Man! ģimenes lokā, lūdzot, pildot aicinājumus Baznīcā, kalpojot, pieņemot Svēto Vakarēdienu, pielūdzot templī un gremdējoties pārdomās par Dieva lietām. Mūsu Kungs un Glābējs ir teicis: „Mācaities no Manis, ... tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm.” Turiet Viņu pie vārda. Un veltiet Viņam vienlīdz daudz laika.

Prezidents Rasels M. Nelsons ir teicis: „Es dedzīgi lūdzu, lai jūs ļautu Dievam savā dzīvē gūt virsroku. Veltiet Viņam pienācīgu sava laika daļu. To darot, pievērsiet uzmanību tam, kā tas iespaido jūsu pozitīvo, garīgo inerci.”

Mēs redzam, kā šī garīgā inerce pieņemamas spēkā semināros, institūtos un Baznīcas universitātēs. Šajās vietās Tas Kungs ir prioritāte. Tāpat tam vajadzētu būt mūsu dzīvē.

Vēl viena joma, kas liecina par pieaugošo izglītības ietekmi Baznīcā, ir „BYU–Pathway” — pasaules mēroga izglītības programma. Visā pasaulē uzņemto studentu skaits ir gandrīz sasniedzis 75 000 un turpina strauji pieaugt. Lielākā daļa no tiem ir Baznīcas locekļi, un vairāk nekā trešdaļa no viņiem dzīvo Āfrikā. „Pathway” mērķis ir nodrošināt piekļuvi izglītībai. Šo kursu pabeigšana paver iespēju iegūt darbu, savukārt darbs paver iespēju nodrošināt labāku dzīvi ģimenei un vairāk iespēju kalpot Tam Kungam.

Kad es Ugandā tikos ar staba vadītājiem, es uzzināju, ka viss staba prezidijs ir iestājies „BYU–Pathway” programmā. Jo labāk mēs

prepared we are temporally and spiritually, the more we can thwart the adversary's cunning attacks. Remember the words of Peter: "The devil, as a roaring lion, walketh about, seeking whom he may devour."

I recognize that in the midst of the good news of the gospel, there are those who struggle, who have faith challenges, doubts, and questions that seem to have no answers. Brothers and sisters, Jesus Christ is the answer. Start with Him. Look for His hand in your life. Listen to Him. "Let not your heart be troubled," He said in His last hours to His disciples before Gethsemane, before carrying His cross through the streets of Jerusalem, before Golgotha, where He completed His atoning sacrifice—what only He, the Begotten Son of God, could do.

Know that He understands. He took upon Himself all our sins, mistakes, misery, and very bad days that we might live again with our Father in Heaven in eternity. He has said, "Look unto me in every thought; doubt not, fear not." Faith in Jesus Christ can lift you up and heal your wounded soul. Trust Him and you will hasten your return to "the arms of his love."

I emphasize again the words of our living prophet: "Do you see what is happening right before our eyes? I pray that we will not miss the majesty of this moment! The Lord is hastening His work." May we as disciples of our day shout, "Hurrah for Israel" as we prepare for the return of our Lord and Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

būsim sagatavojušies gan laicīgā, gan garīgā ziņā, jo labāk mēs spēsim atvairīt pretinieka viltīgos uzbrukumus. Atcerieties Pētera vārdus: „Velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.”

Es apziņos, ka, neskatoties uz evaņģēlija labo vēsti, ir cilvēki, kuri cīnās ar grūtībām, kuriem ir ticības izaicinājumi, šaubas un jautājumi, uz kuriem, šķiet, nav atbilžu. Brāļi un māsas, Jēzus Kristus ir atbilde. Sāciet ar Viņu. Meklējiet Viņa roku savā dzīvē. Ieklausieties Viņā. „Lai jūsu sirdis neiztrūkstas,” Viņš teica mācekļiem Savās pēdējās stundās pirms Ģetzemanes, pirms Viņš nesa Savu krustu pa Jeruzalemes ielām, pirms Golgātas, kur noslēdzās Viņa nestais Izpirkšanas upuris, ko tikai Viņš, Dieva Vienpiedzimušais Dēls, varēja pienest.

Ziniet, ka Viņš saprot. Viņš uzņēmās uz Sevis visus mūsu grēkus, kļūdas, bēdas un ļoti sliktās dienas, lai mēs atkal varētu dzīvot kopā ar Debesu Tēvu mūžībā. Viņš ir teicis: „Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties.” Ticība Jēzum Kristum var jūs vērst augšup un dziedināt jūsu ievainoto dvēseli. Paļaujieties uz Viņu, un jūs pasteidzināsiet savu atgriešanos „Viņa mīlestības rokās”.

Es vēlreiz uzsveru mūsu tagadējā pravieša vārdus: „Vai jūs redzat to, kas notiek mūsu acu priekšā? Es lūdzu, kaut mēs nepalaistu garām šī brīža varenību! Tas Kungs nūdien pasteidzina Savu darbu.” Būdami mūsdienu mācekļi, sauksim „urrā Israēlam!”, gatavojoties mūsu Kunga un Glābēja atgriešanās laikam. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.